

A félreértett atomháború

2024 szeptember 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Olyan tömegpusztító fegyverek kerülnek csapattestekhez, amelyek kizárólag a végs? csapásra képesek. - Földi László zseniális írása.

Lehetséges, hogy félreértettünk valamit – különösen azok, akik operatív kiképzésen estünk át –, és nem lennénk képesek felfogni egy atomháború valódi következményeit? Elfeledkezve a matematika és a fizika egzakt voltáról, képtelenek vagyunk különbséget tenni a megatonna és kilogramm nagyságrendje között?

Az elmúlt napokban ugyanis egyes politikusok részér?l meger?södtek azok a nyilatkozatok, amelyek egyre komolyabb perspektívát vélnek felfedezni egy lehetséges atomháború kirobbanásában. Nem egy multiplex moziban, a vászonról beszél hozzánk egy ismert színész jelmezébe bújt, a témában eltökéltnek t?n? politikus, mi pedig nem pattogatott kukoricát majszoló néz?k vagyunk a székeken békésen üldögélve. Nem!

Úgymond, sorsunkért, nemzeteinkért és persze demokráciánkért aggódó, azt megvédeni kívánó – általunk megválasztott – kormányok vezet?i kamerák el?tt pózolva mondják képünkbe a nyilvánvaló megsemmisülésünk jöv?képét.

Amerikai és brit külügyek irányítói siralmas ábrázattal borzolják a tisztelt hallgatóság idegeit nemzetközi sajtófórumokon. Persze mások is sietve csatlakoznak a nyilatkozókhoz Berlint?l Stockholmig, hogy Varsóról ne is beszéljünk.

Senki ne keresse a fenti állítás igazolását bizonyító kijelentéseket az éterben, mivel még arra sem min?sítenek bennünket, hogy konkrétan beszéljenek err?l. S?t a rávezet? célozgatást sem mindig könny? kivenni már-már pökhendi nyilatkozataik homályából, érveik kuszaságából. Mert, hogyan is fog kezd?dni, illetve mik azok az egyértelm? folyamatok, amelyekr?l süt a korunkban megszokott kétértelm?ség? Ha nem csukjuk be szemünket és fülünket, az atomtöltet? fegyverek összecsapásához vezet? logika egyszer?bb, mint hinnénk.

Nevezzük nulladik pontnak vagy kiinduló állapotnak azt a katonai lépést – err?l szónokolnak most –, amikor nagy hatótávolságú rakétákkal megtámadják Oroszország nagyvárosait, például Moszkvát, Szentpétervárt, illetve az ország érzékeny infrastrukturális célpontjait. Látszatra ez nem felhívás az atomrakéták indítására, de közvetetten feltétlenül az.

Mivel Ukrajna vesztésre áll, nem zárható ki, hogy rövidesen kapitulálnia kell a fronton kialakult teljes cs?d miatt. Ez romba döntené a pénzt?ke jól kifundált terveit, mármint azt, hogy az elképeszt? profit érdekében az orosz–ukrán fegyveres konfliktus minél tovább tartson. A „t?ke”, hogy mentse a már elért pozícióit, felpiszkálja az általa kinevezett politikusokat, hogy tegyenek valamit, ami meggátolja az oroszok gy?zelmét.

Nos, itt tartunk most, amikor sorra szólalnak meg – látszatra Washingtontól függetlenül – Angliától Németországon, Lengyelországon át egészen Svédországig és Finnországig a funkcionáriusok.

Harcias pózban jelentik ki, hogy megállapodás született, miszerint engedélyezik a már korábban Ukrajnába telepített nagy hatótávolságú tüzérségi fegyverek használatát bels? orosz célpontok ellen. Egyetlen hír sem jelent meg viszont arról, hogy a „demokráciák fellegvárai” – alkotmányaik szellemének és bet?jének megfelel?en – megkérték volna saját törvényhozó fórumaik engedélyét, hogy háborúba vigyék országaikat.

Az ukrán alakulatok számára most válik világossá, hogy háborújuk már rég nemcsak róluk szól, hanem a NATO közvetlen katonai konfliktusa Oroszországgal, aminek ?k az els? elszenved?i. Ugyanis azok a nagy távolságot elérni tudó rakéták, amelyek indítását – törvénytelenül ugyan – engedélyezték, m?hold vezérlés?ek, amiket csak az „anyaországok” kiképzett személyzete tud kezelni.

Pusztulásunk három szakasza – tervezett formula szerint – azzal veszi valós kezdetét, amikor a megtámadott Oroszország válaszolni fog. Els? körben Ukrajna – különösen Kijev – totális t?z alá kerül. Az orosz parancsnokság nem fog válogatni a célpontok között, lesznek nagy számban civil áldozatok is.

A NATO-vezérkar épp erre vár, hiszen saját közvéleményük felé harsogni fogják az elvetemült Kremlb?l irányított embertelenséget. Amit nem hagyhatnak válasz nélkül – mondják majd –, és immáron NATO-területr?l indítanak újabb támadást orosz területek irányába, megpróbálva eltalálni az atomfegyvereket tároló silókat.

A második lépcs?ben az orosz rakéták Londont, Berlint, Párizst, Varsót, Stockholmot és más városokat támadnak, egyel?re nukleáris fejek nélkül. De ez nem sokáig marad így. A harmadik fázisban – miután már a NATO- és orosz atomtöltetek útban vannak egymás felé – a többi atomhatalom (Kína, Izrael, Pakisztán, India) is belekeverednek a konfliktusba, és résztvev?ivé válnak a totális háborúnak.

Ekkorra már nem lesznek nyilatkozatok, ahogy nemigen lesz senki, aki meghallgathatná ?ket, hisz

a megállíthatatlan ?rület következtében a halálos áldozatok száma öt-hét milliárd ember közé tehet?. A nyugati forgatókönyv, ha számol is néhány túlél?vel, nyilván teljesen félreérti az atomháború technikai és valós következményeit.

A luxusbunkerek túlél? képessége gyakorlatilag vágyálom. Olyan világ marad hátra, amely Örkény István Budapest cím? egypercesében, atomháború után az egyedül életben maradt és túlszaporodott egerek miatt kialakult helyzetre hajaz – egy romház kövein egyszercsak megjelenik egy cédula:

Hozott szalonnával egérirtást vállal doktor Varsányiné.

Az életösztönb?l fakadó és korábban mindig reményt jelent? pesti humor üzenete is csupán illúzió marad…

Az érthet?, ha katonai vezet?k karrierjük csúcsát a háborúban látják és a legyártott fegyvereket el akarják használni. Az viszont

rémiszt? és szakmailag is nehezen kommunikálható, hogy olyan tömegpusztító fegyverek kerülnek csapattestekhez, amelyek kizárólag a végs? csapásra képesek – nem konfliktusok kezelésére.

Apropó konfliktus, feszültség, öldöklési inger: mindez létezne akkor is, ha a t?keérdekeket követ? politikusokat végre kiszorítanánk életünkb?l?

Földi László

A szerz? titkosszolgálati szakért?, a Védett Társadalom Alapítvány kuratóriumának elnöke

www.magyarnemzet.hu

Ajánló